

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-un de setembre del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000015/2016, seguida pel presumpte delictes major de lesions doloses contra l'acusat M. G. G-B., nascut el 15 de març de 1984 a Madrid (Espanya), fill de Juan Manuel i de Paloma, de nacionalitat espanyola, sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat pel Lletrat Sr. Joan SANSA AVINENT, jutjat en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citat; sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nadia ALIS CIRERA, i ponent i redactor de la sentència el Magistrat. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: l'acusat M. G. G-B., nascut el dia 15 de març de 1984, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals al Principat, vers les 05:30 hores del dia 30 de gener de 2.015 es trobava a l'interior de l'apartament radicat al Pas de la Casa, en companyia d'un nombrós grup de joves, quan fou interpel·lat pel vigilant de seguretat de l'edifici T. M. C. S. qui, havent rebut queixes d'altres clients pel soroll que hi havia a l'apartament 168, es dirigí a dit apartament per cridar-los l'atenció i demanar que no fessin soroll doncs molestaven als altres veïns. Com sigui que entre ambdós s'inicià una discussió, el vigilant advertí a l'acusat que anava a trucar a la policia i marxà escales avall. Quan es trobava al cinquè pis, l'acusat li tirà una ampolla de whisky, sense que arribés a tocar-lo. En vista d'això, el vigilant baixà ràpidament les escales, mentre que l'acusat ho feia amb l'ascensor, trobant-se tots dos al primer pis on l'acusat, sortint de l'ascensor, empentà al vigilant, fent-lo caure escales avall.

A conseqüència de la caiguda, T. M. C. S. sofrí una ferida contusa al colze dret que necessità l'administració de punts de sutura per a la seva curació, que foren retirats al cap de 7 dies, ferida que curà en vuit dies sense quedar-li seqüela.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat en l'article 113.2 del Codi Penal, del qual estima responsable penalment en concepte d'autor a l'acusat M. G. G-B., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, sol·licitant per l'acusat la pena d'un any i tres mesos de presó condicional, qualificada a indemnitzar al perjudicat en un termini de dotze mesos, amb un termini de suspensió de la

condemna de quatre anys, i el pagament de les despeses processals causades.

I, en concepte de responsabilitat civil i de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, el Ministeri Fiscal demana la condemna de l'acusat M. G. G-B. a indemnitzar a la Caixa Andorra de Seguretat Social en la quantitat de 115,14 euros en concepte de prestacions mèdiques abonades per compte del perjudicat, i a indemnitzar al perjudicat T. M. C. S. en la quantitat de 1.500 euros en concepte de *pretium doloris*.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà que no era certa la relació de fets del Ministeri Fiscal, mostrant la seva disconformitat amb la qualificació provisional.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional, al·legant que no hi havia cap prova dels fets imputats al seu defensat, sol·licitant-ne la seva absolució.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen un delicte major de lesions doloses de l'article 113.2 del Codi Penal, doncs ha quedat acreditat que l'acusat va empentar al perjudicat, acció que palesa un evident *animus laedendi* o intenció de lesionar que és el que caracteritza el delicte de lesions, en les diverses modalitats tipificades en els articles 113 a 116 del Codi Penal, i que a conseqüència de l'empenta el perjudicat va caure escales avall i resultà amb una lesió quina curació exigí l'aplicació de punts de sutura, com resulta de l'informe medicoforense obrant en autes (folis 86 a 89), per la qual

cosa hi ha lloc a apreciar un resultat típic del delict major de lesions de l'apartat 2 de l'esmentat article 113.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat M. G. G-B. és penalment responsable en concepte d'autor del delict major de lesions doloses ans definit, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, resultant la seva participació de la prova practicada a l'acte del judici oral, en particular de les manifestacions del perjudicat T. M. C. S., que han merescut plena credibilitat al Tribunal, doncs la seva versió dels fets ha estat sempre idèntica i constant, àdhuc amb les mateixes paraules, també quan refereix l'estat embriac en que es trobava l'acusat, estat embriac que també ha referit el testimoni agent del Servei de Policia núm. P0369, trobant la versió del perjudicat aval en la gravació que obra en autes, en la que es veu com l'acusat fa ús de l'ascensor i baixa al primer pis, el que sorprèn perquè si el que volia l'acusat era anar a cercar a la policia per denunciar al vigilant, estranya que no baixés amb l'ascensor fons a la planta zero. El Tribunal considera que les manifestacions al judici oral del testimoni A. M. F. M. no desvirtuen la versió del perjudicat, per l'escassa credibilitat que mereix dit testimoni atesa la seva relació d'amistat amb l'acusat.

CONSIDERANT TERCER. No concorren en acusat circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, per la qual cosa i fent ús el Tribunal de la facultat que li atorga l'article 58.3 del Codi Penal, imposa a l'acusat la pena de nou mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de tres anys.

CONSIDERANT QUART. De conformitat amb allò que disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, declarem a

l'acusat responsable civil i, en dit concepte, el condemnem a indemnitzar al perjudicat T. M. C. S. en la suma de 1.500 euros en concepte de *Pretium doloris*, avaluat en molt lleuger (0,5-1/7), com resulta de l'informe forense (foli 89), i a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la suma de 115,14 euros en concepte de prestacions mèdiques abonades per compte del perjudicat, quantitats que s'incrementaran amb els interessos legals fins al seu total pagament.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, cal imposar a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

F A L L E M :

Condemnem l'acusat M. G. G-B., en rebel·lia processal, com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delict major de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, la pena de NOU MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de tres anys.

Condemnem a l'acusat al pagament de les despeses processals causades i a que indemnitzi a T. M. C. S. en la suma de 1.500 euros i a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la suma de 115,14, amb els interessos legals fins al seu total pagament.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de

quinze dies següents a la seva notificació, salvat l'acusat, atesa la seva situació de rebel·lia processal, sense perjudici de que pugui, al seu dia, formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.